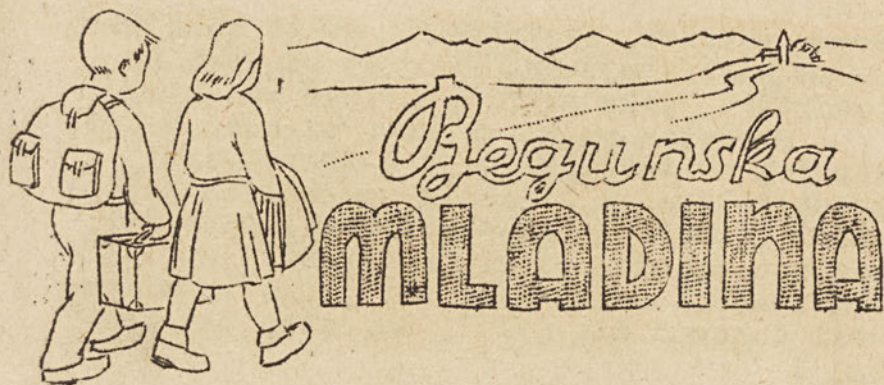

Leto 2. — Lienz, 6.11.46 — Štev. 5

Značaj

Med kameninami so nekatere tako mehke in krhke, da se dajo z lahkoto razbiti in oblikovati, druge pa so trde kot marmor in granit.

Prav taki so različni značaji. Med izredno mehki in trdimi je nešteto prehodov.

Med katere spadam jaz?

Sem med mehki in šibki, ali pa med trdimi in odločnimi?

Morda sem nekako na sredi med enim in drugim: Včasih sem odločen, včasih šibek. To imenujemo nestanovitnost. Včasih hočem, drugič pa ni v meni odločne volje.

V premogovnikih so različne plasti, ki leže druga nad drugo; nekatere so odporne, druge krhke. Zemlja ni povsod enaka.

To je precej zvesta podoba tvoje volje. To je šibek in neuravnovešen značaj.

Se da kaj izboljšati? Seveda se da.

Natanko hočem določiti točke, na katere moram brezpogojno paziti: jutranja in ve-

černa molitev, sveta maša, sveto obhajilo,
obisk Najsvetejšega, kako se obnašam do
tovarišev, kako se pripravljam za šolo.

Predvsem pa moram biti odločen v tem,
kar Bog zahteva. Če bi v važni stvari
prostovoljno in z jasnim spoznanjem kaj
storil, kar Bog prepoveduje ali opustil,
kar zapoveduje, bi smrtno grešil in bi s
tem izgubil nadnaravno življenje in bi po-
stal duhovno živ mrlič. Zalosten tak zna-
čaj !

ZIMA

Radost je umrla,
ovenel je cvet,
zemljo sta pokrila
sneg in led

Daleč za gorami
pomlad se budi,
v srcu sladka nada
se glasi ...

Mirko Kunčič.

Kaj vse Majda zna

Prvi je Bog: ustvaril me je;
drugi je Sin: odrešil me je;
tretji je Duh: posvetil me je;
četrta Marija - najlepša Gospa;
peti je angel - me k zvezdam pelja.

Potlej pa pride koj mamica zlata,
očka in sonce in pisana trata.
Mamica ujčka me, preden zaspim,
sladko kramljava, ko spet se zbudim.
Očka me s prstom širokim žgečka,
ko gre od doma, poljubček mi da.

Sonce vsak dan skozi okno pokuka,
z žarkom me toplim za nosek pocuka:
"Majdica vstani! Šteti do osem že znaš-
nauči se še očenaš!"

"Ej, ej, ti sonček! Me slabo poznaš:
Majdica tudi že zna očenaš..."

TRNULJČICA

Nekoč sta živela kralj in kraljica, ki sta si vsak dan želela: "O, če bi nama dal ljubi Bog vsaj enega otroka!"

Nekoč je sedela kraljica pri jezeru. Tedaj je prilezla iz vode lepa zelena žabica in je takole rekla kraljici: "Tvoja želja se bo izpolnila. Preden bo preteklo leto boš dobila hčerko."

Kar je prerokovala žabica, to se je zgodilo. Kraljica je rodila hčerkico, lepo kot jutranja zarja. Kralj je od veseolja naredil veliko gostijo. Povabil ni samo sorodnikov do šestega kolena nazaj, znancev in prijateljev, marveč tudi bele rojenice in sojenice, ki naj bi prerokovale kraljevemu otroku srečo. Bilo jih je 13, pa niso mogle vse priti na svatbo, ker je kralj imel samo 12 krožnikov. Praznik je potekal v popolnem razkošju in živahnem veselju. Ob koncu so bele žene podarile otroku vsa: svoja darila: ena čednost, druga lepota, tretja bogastvo, in druge z vsem, kar si more dobrega in lepega poželeti človeško srce.

Ko je ~~enaajsta~~ ~~vila~~ izrekla otroku svoja ~~voščila~~, tedaj nenađoma vstopi trinajsta vila, tista, za katero ni bilo na gostiji prostora. Hotela se je maščevati. Ne da bi pozdravila zbrane goste, jezno zakliče: "Kraljeva hčerka se bo na svoj petnajsti rojstni dan zbodla s trnom in umrla. Nato je hitro in brez besede zapustila dvorano.

Vsi gostje so bili prestrašeni. Kralj in kraljica sta od groze onemela.

Tedaj pristopi dvanajsta vila, ki še ni

izrekla svojega voščila. Rada bi ublažila maščevalno prerokbo svoje trinajste tovarišice. Zato pravi:

"To ne bo smrt, marveč le stoletno spanje, v katerega bo padla mlada kraljičina."

Kralj je hotel obvarovati svojo hčerko pred nesrečo, zato je zapovedal, da morajo ~~ne vsam kraljestvu seznaniti kralje.~~

Na mladi kraljicini so se zalje belin vil izpolnile; postala je modra, lepa, prijazna in razumna, da jo je vsak, kdor jo je spoznal, že prvi hip vzljubil.

Zgodilo pa se je, da je bila prav isti dan, ko je bila mlada kraljičina stara 15 let, sama doma. Tekala je od sobane do sobane, vse koticke palače je že pretaknila in končno je zašla še v grajski stolp.

(Dalje.)

V šoli lepega vedenja

8. učna ura.

Otroci, danes pa vas moram malo okregati. Opažam namreč, da so nekateri že na marsikaj pozabili, kar smo se učili.

"Bontonček, povej nam na kratko, o čem vse smo govorili!"

Bontonček, v vsakem oziru najboljši učenec novoustanovljene šole, je gospodični takoj postregel s točnim pregledom vse snovi, katero so vzeli v sedmih učnih urah.

"Najprej smo govorili o snagi. Vsako jutro se moramo temeljito umiti, počesati, osnažiti čevlje in si okrtaciti obleko, da ne bomo hodili okrog kot" strašila za v koruzo." To točko smo obdelovali kar v treh učnih urah, kajti red, čistota in snaga so podlaga lepemu vedenju. Podlaga pa mora biti dobra in trdna, da bo potem tudi vsa ostala zgradba lepega vedenja dobra in trdna.

Nadalje smo govorili o drži telesa: hoditi ne smemo sključenjeni kot bi nosili na hrbtu že devet križev in vlačiti nog za seboj, kakor da ne bi bile naše.

Pri peti učni uri ste nas vzpodbujali, naj bomo radodarni s pozdravi. Pri šesti uri je bil govor o obiskih, da ne smemo brez trkanja in pozdrava vdreti v tujo hišo kot biriči, ko pridejo rubit.

Zadnjo uro pa ste nam podali deset pra-

vil za gledališče. Pri tem pa se obračamo na vas s prošnjo, da nas čimprej popelje-te v gledališče na kako lepo predstavo, kjer vam bomo dejansko pokazali, kako smo si zapomnili vaša navodila!"

"Dobro, dobro, Bontonček, bom skušala čimprej ustreči vaši želji, če boste prid-ni!"

"Vidim, da ste si zapomnili, kar smo se učili. Vendar vam to še nič ne koristi, če se po tem tudi ne ravirate. Seveda, ne-katerim kot n.pr. našemu Bontončku, Urbanč-ku, Jožetu, Rezki, Zofki in še kakšnemu vsa čast, kar res natančno izpolnjujejo na-vodila lepega vedenja. Pri drugih pa ne opažam velikega napredka. Poglejte samo našega Tinčka in Tončka, kako jima štrle lasje kot bi se zjutraj z vetrom stepla! Joj, pa Nežka, kakšne roke ima in Francki bi lahko v ušesih repo zasejali in Jožetu že cvetje poganja na rokavih!

Otroci, snaga in red to je prvo!

Zato na delo! Upam, da vam ne bo treba več ponavljati teh stvari, ampak se boste sami zavzeli in z veseljem ponесли v živ-ljenje vse, kar se učimo!

Zanimivosti

ČAROVNA LISTNICA.

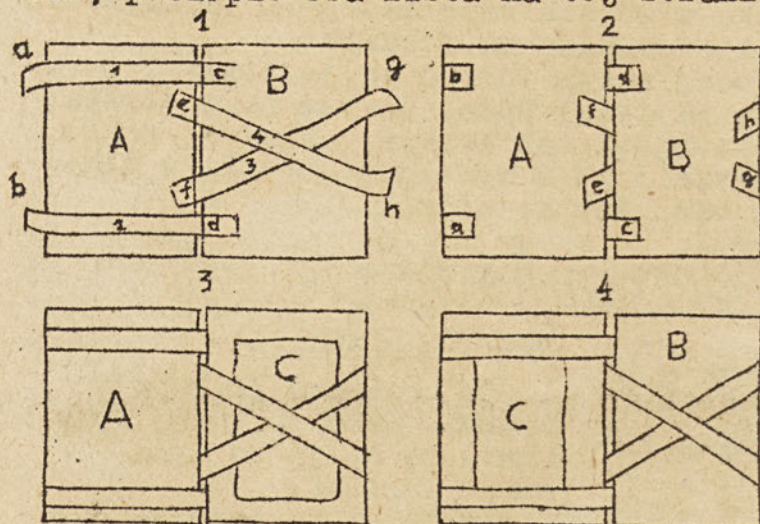
Ta listnica prihaja v pozabo. Zato jo tukaj opi-šimo, da si jo bo znal vsak narediti.

Ureži si iz lepenke dva kosa v velikosti 10 cm X 13 cm. Poišči 4 koščke tra-ku (širina 1 cm, vsak ko-šček naj bo dolg 14 cm).

Pripravi si nato lepilo in začni z delom.

Na sliki 1 vidiš, kako je treba položiti na list A prva dva koščka traku, 1 in 2, in sicer tako, da gleda od obeh koščkov majhen konček na vsaki strani čez listni rob (pri koščku 1 končka a in c, pri koščku 2 pa končka b in d). Tik zraven lista A je treba položiti list B. Oba druga koščka traku, 3 in 4, položimo tu navzkriž. Tudi tu gledata na vsaki strani končka čez listni rob (pri koščku 3 konček f in g, pri koščku 4 pa končka e in h). Čez robove moleče končke trakov zavihnemo in prilepimo na drugi strani obeh listov. To kaže slika 2. Posebno pazi na končka e in f, ki ju je treba prilepiti na list A, ter na končka c in d, ki ju prilepi na list B. Da zakriješ zavihnjene in prilepljene končke trakov, prelepiš oba lista na tej strani s

čednim papirjem. Če vložiš zdaj manjši list papirja pod navzkrižna trakova na listu B in listnico obrneš, se prikaže list papirja na listu A pod vzporednima trakovoma. (sl. 3 in 4).